

HATAY'DAN BİR GÜLÜMSEME

Bilal Karataş

Yüreği Bir Çocuğun Gülümsemesiyle Atan Her Kalbe Merhaba,

Hatay'ın dört biryanına ulaştığımız bu uzun ve bir o kadar da kıymetli projede koordinatör olarak çocuklara neredeyse hiç etkinlik yapamamam da çok güzel anılarım oldu...

Konya 1. Etap konteyner kentteki bir anımı sizinle paylaşmak istiyorum.

Aslında her şey Gazi ortaokuluna orda yapacağımız etkinliklerden bir gün önce planlama için gitmemizle başladı. Gazi ilkokuldaki rehberlik öğretmenin söylediğine göre Konya 1. Etap konteyner kent Hatay'da kurulan ilk konteyner kentmiş. Bu sebeple oraya öncelikli insanları yerleştirmişler yani 1. deredere yakınlarını kaybedenleri enkazdan çıkarılanları gibi. Bu yüzden orda yapacağımız etkinlikler çok kıymetliydi.

2. etkinlik saatinde ana sınıfına giden Hatice etkinlik odasına geldi, sıkıldığını söyledi bende ona 1 saat boyunca koridor deneylerini gösterdim. Projede yaptığım tek etkinliği çok mutluydum. Etkinlik bittiğinde zili çaldım Hatice'de elimden tuttu ve beraber konteyner okulunu ve bahçesini gezdik sonra beni okuldaki abisi ve ablasıyla tanıştırdı.

Her şey bitip okuldan ayrılırken Hatice'yi tekrar gördüm sarıldık vedalaşırken ağlaması yüreğimi burksa da etkinlikleri yaparken ki gülümsemesi hala aklımda.

